

pályázunk sikerrel, ide továbbra is pályázni fogunk. Novemberben már az én elnökségem alatt adtunk be pályázatot. Ezenkívül a Miniszterelnökséghez tudtunk sikerrel pályázni, és figyeljük az önkormányzati pályázati lehetőségeket is. Nagy segítség, hogy Csanády Lőrinc személyében profi pályázatíró is segíti már a munkánkat.

- Személyes kérdés, hogy miért vállalkoztál a Júdás szerepre a rockoperában és mekkora kihívást jelent Neked a karakter megformálása?

- Júdás nagyon izgalmas karakter, már gyerekkoromban is sokat töprengtem a motivációin, és a darabban mindig is ő érdekelt legjobban. A kihívás természetesen nagy, pláne, hogy színészként is, énekesként is amatőr vagyok, de azt hiszem, sikerült ráhangolódnom a szerepre.

- Hogy éled meg a próbaanyagot, hogy készülsz az előadásra?

- Nagyon izgalmas, inspiráló a próbákon részt venni. Varga Balázs rendezőként egészen fantasztikus! Erős koncepciója van az előadáshoz, és elképesztően tudja energetizálni a csapatot. Külön élmény ilyen sok fiatallal együtt készülni az előadásra; ha jól tudom, 14 évesek is vannak a csapatban, de a többség huszonéves. Csak álmodni mertem róla, hogy egy ilyen nagyszabású színházi projektben részt vehetek egyszer. Nagy ajándék számomra!

J. A.

Ars Sacra Fesztivál 2022-ben

A fennállásának 15. évfordulóját májusban ünneplő Ars Sacra Alapítvány ebben az évben is megszervezi missziós fesztiválját, mely határokon átvéve a művészetek minden ágát segítségül hívva hirdeti az örök értékeket. Az Ars Sacra Fesztivál 2016 óta folyamatosan elnyeri a nemzetközi zsűritől az EFFE Label minősítést, mely a legjobb európai fesztiváloknak jár. Logója egész Európában védett.

Az Ars Sacra Fesztivál egy olyan „nyílt végű” programsorozat, melyhez csatlakozni lehet! A Majorból is örömmel várjuk azokat, akik szívesen bekapcsolódnak a fesztivál szervezésébe, vagy művészeti programmal gazdagítják a kínálatot.

Jelentkezési határidő: 2022.június 15.

A csatlakozás lehetőségéről a www.ars-sacra.hu oldalon minden információ megtalálható, a +36 30 145 1284-es telefonszámon örömmel adunk felvilágosítást.

**Ars Sacra Fesztivál
2022. szeptember 17-25.**

Mottó: „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket!” (Jn 13,34)

Dragonits Márta

Csapatparancsnoki köszöntő a 100 éves városmajori 205. Zrínyi Miklós Cserkészcsapatnak

„A csapat 1922-ben alakult Cserjéssy József vezetésével. Ebben az évben tartotta első táborát Faddon. A következő esztendőben Tarsoly Ernő vette át a csapat vezetését s vele szállt a csapat második táborába Dunapentelén.” - olvasható az I. Cserkészkerület Almanachjában.

Fenntartóként a Fehérsas téri Polgári Iskola szerepel. Ezt követően pár évig kis létszámmal, rendes cserkészmunka nélkül működtek, majd a '20-as évek végén a szomszédos csapat távolabbra költözése miatt felértékelődtek "a 205-ösök" és beindult az igazi cserkész élet a közösségben. A Fehérsas teret, az iskolát, illetve a mai Rácz fürdő környezetét a Tabán rendezésekor a '30-as évek elején elbontották, 1934-ben ezért került az iskola és vele a cserkészcsapat is a városmajori iskolába, pontosabban annak két épületébe: a Városmajor és a Czákó utcába. Ekkortól mondhatjuk, hogy a csapatunk városmajorivá vált. Sokan tudják, de talán nem közsímet, hogy napjainkban a Városmajorban két cserkészcsapat működik szinte egy csapatként. Ennek fő oka a hagyomány, a történelmünk megőrzése. Az 1922-ben alapított 205-ös csapat egy fiúcsapat, míg a lányok, az 1989-ben alapított 1926. Szent Erzsébet Cserkészcsapatban tevékenykednek. Az idei év több szempontból is különleges, de a legnagyobb figyelmet mégis talán a fiú csapat centenáriuma érdemli. 100 év rengeteg idő. Talán elsőre nehezen is képzelhető el számunkra, hogy 100 évvel ezelőtt milyen keretek között szerveződött a cserkészlet, hisz teljesen más eszközök álltak akkor rendelkezésre. Azonban, ha jobban végiggondoljuk, hogy mire is van szükségünk, hamar rájöhethetünk, hogy talán pont itt rejlik a kincse annak, hogy ilyen hosszú időt átléve, most is képesek vagyunk azokat az értékeket, élményeket megvalósítani, amelyeket Robert Baden-Powell (röviden B-Pi) alkotott meg az 1900-as évek elején a cserkészlet elindításával. Szükségünk van Istenre, a természetre és egymásra, ennyi... Minden más csak részletkérdés! Ezek régen is adottak voltak és most is azok. Hétről-hétre találkozhatunk az iskolában, a templomban, a plébánián vagy

a cserkészotthonban, hétvége pedig egy buszra vagy vonatra felszállva kirándulhatunk, kalandozhatunk, mindközben egyre jobban megismerjük magunkat, egymást, a közösséget, a világot és Istent. Nyaranta pedig "beköltözünk az erdőbe", cserkész táborozunk, hogy mindezeket még jobban megélhessük.

A másik kulcsa szerintem ennek a 100 évnek, de az 1989-es újjáalakulás óta eltelt időszaknak személyes élményeim alapján biztosan: A VEZETŐK. Ők a motorjai ennek a közösségnek, nélkülük most mi sem lehetnénk itt. Az önkéntes munka, amivel a csapatot, az őseiket építik, vigyázzák és alakítják nem számokban, hanem élményekben és eltelt időben mérhető. Az elmúlt száz év is megannyi örömet, kalandot hozott magával, melynek egy-egy vezető, egy-egy cserkész csak egy kis szeletébe láthat bele, egy kis szeletét élheti át. És mégis, ezek az apró darabok együttesen határoznak meg minket. Gyermekeként élhetjük át a cserkészletet minden varázslatos pillanatával együtt, felnőve pedig vezetőként ugyanezt adhatjuk meg a következő generációnak, akik ebből az ajándékból gazdagodva fogják az őket követő, leendő vezetőket továbbadni a cserkészlet, a közösség lángját. Ez a folytonosság az, ami garancia arra, hogy tíz, húsz vagy akár száz év múlva is a majori cserkészek hasonló közösséget alkossanak. Ezért én magam is, de bízom benne, hogy minél többen hálások lehetünk a vezetőinkért. Gondoljunk rájuk, segítsük őket és imádkozunk értük, mert sok múlik rajtuk!

A majori cserkészlet múltja megannyi kalandos történetet hordoz magában, amelyek egy részét korábbi vezetőink tárták fel és alkották meg belőlük a mi történelmünket. Ha bárki szívesen megismerkedne ezekkel a történetekkel vagy akár a cserkészletünk évfordulós eseményeivel, arra biztatom, hogy látogasson el a városmajor.cserkesz.hu/jubileum weboldalra, ahol mindent megtudhat a jubileumhoz kötődő történésekről.

Bízom benne, hogy a városmajori cserkészlet még sokáig erős és izgalmas, a Major, a plébánia, a cserkészcsapat tagjai, szülei és vezetői által alkotott közösségként lesz jelen és minden lehető megtesszük, hogy Isten támogatásával jobbak tegyünk a világot magunk körül!

Dauner Ágoston
Csapatparancsnok
205. Zrínyi Miklós Cserkészcsapat

Százéves cserkészjubiläum az éterben

„Hagyományok éltetői városmajori cserkészek” címmel, Kozák Annamária szerkesztő-riporter a Magyar Katolikus Rádióban emlékműsort szentelt a városmajori cserkészélet centenáriumának. Mindazok számára, akik esetleg nem hallották, a Városmajori Híradóban röviden közreadjuk a február 20.-i adásban elhangzottakat.

A szerkesztő-riporter mikrofonja előtt Kacza Mária Ilona és Dauner Ágoston őrvezetők, valamint Dr. Grynaeus András, a történetelm tudományok kandidátusa, az MTA köztestületi tagja - a gyerekek „HP”-je - mondta el a rádióhallgatóknak, hogy mit is jelent ez a százéves jubileum a Városmajorban, sőt szűkebb pátriánkon túlmutatóan, az egész világ cserkészmozgalmának. A pontos történelmi visszatekintés során Grynaeus András a cserkészélet társadalomnak szóló üzenetként azt emelte ki, hogy egy rendkívül összetartó, értékelvű, kapcsolatrendszerét akár egész életen át megőrző közösséget hoz létre. Mint mondta, ő maga is ismer olyan 80-90 éves egykori cserkészeket, akik a mai napig összejárnak. Kitért rá, hogy ez persze nemcsak a majori közösségre igaz, hanem az egész országos, sőt a határon túli cserkész közösségre úgyszintén. Ennek alátámasztására egy külföldi élményét idézte fel, amikor egy spanyolországi nemzetközi cserkész tábor alkalmával az utcán kószálva szólították meg a cserkész jelvényét meglátva, hogy segítséget ajánljanak a számára. András szerint mennél tovább élnek meg a gyerekek ezt az összetartás és összetartozás élményt, annál tovább munkálkodik majd bennük az egymás iránti segítőkészség is.

Történészként egyébként fontosnak tartotta megemlíteni, hogy már a hősidőkben, az 1910-es évektől kezdve pont az

ragadta meg a felnőttek figyelmét a cserkészélet pedagógiai felfogásában, hogy a mozgalomban értelmesen tudják lekötni a gyerekek szabadidejét. Ennek során a kicsik és a nagyok egyaránt átélnek, hogy mire képesek, kialakítják a saját önképüket, ami által mindnyájuk egyéni jövőjét is segíteni tudja a cserkész pedagógia. Érdekesként megtudhattuk tőle, hogy a rendszer-váltás utáni újjáalakulásakor, 1989-ben némileg meg is ijedtek az akkori szervezők a jelentkezők nagy számától és a Városmajorban alapvetően ezért alakultak meg először külön a lány és fiúcsapatok, amelyek 1996 - az első közös nyári tábor - óta, teljesen egy közösségben élnek egymással.

nem kell mindig valami új, valami más, hanem legyen elég mindaz, amit az élet és a Teremtő megadott nekünk. *Ismerjék fel azt, hogy amijük van az is jó, az is érték, annak is örülni kell - mondta.*

Ilona szintén a közös együttléttel fontosságát hangsúlyozta, mindemellett mesélt a lánycserkészek külön eseményeiről, például az immáron negyedik éve sikeresen megtartott „lány napról” is. Amit még a COVID járvány sem akadályozott meg, mert online tudták összegyűjteni az őrstagokat, hogy erősítsék bennük a „lány-ságukat”. A tojásfestéshez érve aztán András is közbeszólt, utalva arra, hogy a Húsvét jeles napján a cserkész fiúk természetesen nem feledkeznek el a locsolkodás ősi hagyományáról sem. Ilona szerint a közös őr-foglalkozások, és maga a cserkészélet hatalmas empátiát ébreszt a gyerekekben, kihozza belőlük azt, hogy ki miben ügyes, mindezt pedig értékékként tanulják meg a rájuk bízott cserkészek. Szerinte máshol erre nem nagyon nyílik lehetőségük.

Ágoston azt emelte ki az adásban, hogy szerinte a cserkészélet során olyan erős bizalmi kötelék alakul ki a gyerekek - sőt, mi több, a vezetők és a cserkészek - között, ami az élet más területén nagyon ritka. Úgy vélte, hogy ez segít a gyerekeknek felismerni azt, hogy bizony vannak értékei az idősebbeknek, ezért érdemes tőlük tanulni és követni őket. „Toncsi” elmondta, hogy mindent, amit tudnak, azt Andrásnak köszönhetik az Almanach szorgos gondozójának. S, hogy ő maga mit emelne ki a cserkészéletükből? Még a rádió keresztlátásán is jól hallhatóan, mosolyogva, a tanév végét követő nyári táborozást említette, mint mindnyájuk számára minden alkalommal meghatározó emléket. Mint mondta, bízik abban is, hogy a próbákkal elsősorban abban segítik a rájuk bízott kiscserkészeket, hogy az életben megállják a helyüket. S bár a riporter ennek kapcsán a cserkész alapértékeként a kötelességtudatot, a segítőkészséget, valamint a törvénytiszteletet sorolta fel, Ágoston ezt az ő saját érzése szerint további hárommal egészítette ki: az Isten, a haza és az embertárs iránti elkötelezettséggel. Továbbmenvően annak fontosságára mutatott rá, hogy a cserkészlet segít a gyerekeknek felismerni mindazon valódi értékeket, amelyek a telefonon és minden más digitális kütyүн túl vannak. Ráébreszti őket mindannak a látványára és belbecsére, ami mellett egyébként naponta elmennek, és azt tanítja meg nekik, hogy

A műsor vége felé, amikor a riporter arra volt kíváncsi, hogy mi a legkedvesebb emlékü a cserkészlet kapcsán, mindhárom egybehangzóan egy-egy szívükhöz közelálló jelképet említettek. Ágoston azt a saját maga által, gubacsból faragott mókusfej nyakkendő gyűrűt, amit az őrse tagjaival együtt az elkészítése óta hordanak és újra meg újra megragasztanak, ha tönkremegy. Ilona egy tulokszarvból készített nyakkendő gyűrűjéről, no meg a segédtszti kagylójáról mesélt, mint a szívéhez közel álló jelképről, hozzá kapcsolódva pedig András is ezt a híres-nevezetes kagylót nevezte meg a legkedvesebb cserkész emlékeként. Mégpedig azért, mert mint fogalmazott, „a segédtszti képzésnél ismerte fel, hogy az egész életére szóló feladatot és lehetőséget kap a megbízás által. A cserkészlet közösségben való megélésének lehetőségét, egyben feladatát, ami a cserkészek számára a hit azonos korúakkal való megélésének fontosságát is magába foglalja.” Természetesen ugyan számukra a reggeli, az étkezés előtti, valamint az esti ima - folytatta -, de ezeket ők, a velük egykorú más gyerekekkel ellentétben nem a filmekben láthatják, hanem a maguk valóságában élnek át. Az adás egy ideig még meghallgatható a Magyar Katolikus Rádió honlapján, a Rádióműsor Archívumban.

J.A.

“Békebeli” cserkészbál a Barabás-villában

Bálozókat fogadott a Barabás-villa, mégpedig nem is akárciket. A centenáriumi cserkész vígasságról Dauner Ágoston tudósította a Városmajori Híradót.

100 éves lett a 205. Zrínyi Miklós cserkészcsapat, a “fiúk csapata”, 88 éve kerültk a Városmajorba és 33 éve alakult meg az 1926. Szent Erzsébet cserkészcsapat, a “lányok csapata”. Amikor ezen lamentáltunk a cserkészvezetőkkel, a tavalyi év zárásakor a lehangosabbak azok voltak, akik ezen neves évfordulók apropóján, ünnepi bált követeltek. Hát így történt..

2022. február 12-én este a Barabás-villában Jubileumi Csapatbált szerveztek a városmajori cserkészek. Meghívták rá a kócsa (gimnazista korú) vagy annál idősebb aktív, továbbá a régen aktív csapattagokat, a cserkészek szüleit, valamint az egész városmajori közösséget, hogy közösen ünnepeljük meg a közösségünk ezen történelmi mérföldkövét. A bálra változatos programokkal készültek a szervezők. Az estély alaphangulatát az 1920-as évek stílusa határozta meg. A csapat kócsái, a Pilinszky János rajtagjai egy charleston nyitótáncal készültek. Ezt követően pár bált játék keretében volt lehetőség megismerni a jelenlévőknek egymást. Fellépett a 4 Akkord Show Kórus, melynek tagjai között több majori cserkész is van. Később bárki táncra perdülhetett a táncparketten, illetve a szomszédos teremben teaház és társasjátékok nyújtottak lehetőséget a találkozásra, a beszélgetésekre és szórakozásra. Szintén egy szomszédos teremben az érdeklődők renthagyó “történelem órán” vehettek részt korábbi csapatparancsnokunk előadásában (aki amúgy történelem tanár is), melynek során a csapataink korábbi éveinek izgalmas eseményeibe kaphattak bepillantást. A bál főszervező feladatait Kasza Edit és Tankó Zita vállalták magukra. Hatalmas munkájukért, hálaük kifejezéséért fűrdőjegyet kaptak, hogy ki tudják pihenni a szervezés okozta fáradalmakat. Óriási élmény volt ez a bál, köszönettel tartozunk minden szervezőnek és segítőnek! Bízunk benne, hogy ez egy jó apropó volt a találkozásra, az ismerkedésre, a cserkész és a majori közösség megerősödésére. Azt reméljük, hogy az ehhez hasonló alkalmakon lehetőségünk lesz “újra” egymásra találni, a kapcsolatokat, a cserkészteket továbbvinni és megélni igazán a közösséget. Ki tudja, lehet, hogy egy év múlva talán egy újabb majori cserkészbálon lesz erre lehetőség.

D.Á.

Sítalpra álltak a PASA-s diákok – szép eredmények a gimnáziumi felvételin

A Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskolában mindig történik valami. Oktatók és diákok már az év elején sem tétlenkedtek. A PASA első három hónapjáról az iskola magyar tanára, Rosz-musz-né Harmann Csilla számolt be az olvasóinknak.

Iskolánkban az elmúlt hónapok sem teltek eseménytelenül. Az őszi feladataink el-

sebbek mutatták meg bátorságukat és szép énekhangjukat. A második félév kezdetén különleges alkalom adódott mindannyiunk számára. Az iskola egész közössége Eplénybe utazhatott, hogy kipróbáljon egy komoly téli sportot. Igaz, hogy csak műhavon, de mindenki sílécet csatolhatott, és a Bakony lejtőit, a szép téli tájat és napfényt élvezve síelhetett néhány órát. A kisebbekkel, kezdőkkel edzők foglalkoztak, amíg a haladó síelők a meredekebb pályákon mutathatták meg sítudásukat. Fáradtan, de jókedvűen értünk haza e szép nap után. Február első hetében a szokásos havi iskolami-sénken megtörtént az osztályok gyertyáinak megszentelése is. Ezek fontos tárgyai az osztályközösségek imaéletének az egész tanév folyamán.

végzése után mindenki nagy örömmel készült a karácsony megünneplésére, amely - hasonlóan a többi ünnephez - régen kialakult hagyományokra épül. A délelőtti, templomban tartott szentségimádás után, ahol lélekben készülhettünk a Megváltó születésére, következett az osztályok karácsonya. Itt a közös ajándékozás után kezdetét vette a játék, beszélgetés. A délelőtt hamar eltelt, mindenki örömmel búcsúzott, tért haza a jól megérdemelt pihenésre.

Januárban, az új év kezdetén friss erővel láttunk neki a munkának. A tanulás mellett Vízkereszt napját is megünnepeztük közös szentmisével. A terem megszentelésére is ekkor került sor. A 2. a osztály előadása pedig az ünnephez kapcsolódó népszokást elevenítette fel. Februárban az 1. a osztály készült élete első iskolai szereplésére: a balázsolásban a legki-

Jelenleg a közeledő farsang lelkesít egyre jobban mindenkit. Az osztálytermekben megjelentek az első díszítések, amelyeket a gyerekek készítenek az osztályfőnökök és rajztanáruk segítségével. A farsang megünneplése is nagyon régi múltra tekint vissza iskolánkban. Az osztályok ekkor is külön ünnepelnek, és saját témát választanak maguknak. Így aki a farsang napján belép iskolánkba, csodálkozva veheti észre, hogy egyszerre van jelen a cirkusz, az erdő, a középkori várak világa. A felsősök ötödikben örömmel bújnak a görög istenekről készült jelmezekbe, míg a hetedikesek a XIX. századi Magyarország, a reformkor hangulatát idézik föl. A farsangi időszak lezárulása után a böjti készülődésre figyelünk a tavasz folyamán.

Aszínés programok mellett az iskolai élet része a szorgalmas tanulás is. A nyolcadik évfolyam diákjai januárban külön is megmutathatták képességeiket és tudásukat. A hónap végén a központi középiskolai felvételin 41-en értek el szép eredményt magyar és matematika tantárgyból. A felvételi eljárás a szóbeli vizsgákkal folytatódik február és március folyamán. Itt lehetőségük lesz arra is, hogy iskolánk jóhírét tovább öregbítsék.